

Azla
Mutlu Olmak
Francine Jay

FRANCINE JAY

Bayan Minimalist olarak da bilinen Francine Jay, daha azla yaşamak üstüne www.missminimalist.com'da yazıyor. Sitesinde önerilerde bulunuyor, deneyimlerini paylaşıyor ve minimalist yaşamın mutluluğunu birbirine benzer ruhlardan oluşan hayat dolu bir toplulukla tartışıyor.

Önerileri CNN ve BBC kanallarında, *Today*, *The Chicago Tribune*, *The Guardian*, *The Financial Times*, *Forbes*, *The Huffington Post*, *Dr. Oz* *The Good Life* gibi gazetelerde hızla yayılırken basit ve etkili STREAMLINE yöntemiyle yüz binlerce insanın evlerini arındırmalarına ve yaşamlarını sadeleştirmelerine yardımcı oldu.

Portland, Oregon'da yaşıyor.

**Azla
Mutlu Olmak**

AGANTA KİTAP

004

Azla Mutlu Olmak

Özgün adı: The Joy of Less

© 2010, 2016 by Francine Jay

© Aganta Kitap, 2016

Bu kitabın yayın hakları The Fielding Agency ve Onk Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Birinci Basım

Haziran 2016

ISBN 978-605-9851-81-7

Sertifika 16343

Editör: Derya Yağmur

Kapak tasarımı: Geray Gençer

Uygulama: M. Tila Sadık

Aganta Kitap

Notos Kitap Yayıncılık Eğitim Danışmanlık

ve Sanal Hizmetler Tic. Ltd. Şti.'nin tescilli markasıdır.

Ömer Avni Mahallesi, Prof. Dr. Tarık Zafer Tunaya Sokak

No: 11/6 Gümüşsuyu Beyoğlu İstanbul

0212 243 49 07

facebook.com/AgantaKitap

twitter.com/AgantaKitap

Baskı ve Cilt

Pasifik Ofset Ltd. Şti.

Cihangir Mahallesi, Güvercin Caddesi, No: 3/1 Baha İş Merkezi

A Blok Kat:2 34310 Haramidere Avcılar İstanbul

0212 412 17 77

Sertifika 12027

FRANCINE JAY

Azla Mutlu Olmak

Sade Yaşam Rehberi

İNGİLİZCEDEN ÇEVİREN
Atilla Erol

İÇİNDEKİLER

Giriş	11
BİRİNCİ BÖLÜM: Felsefe	17
1. Eşyalarınız Ne İçin?	19
2. Siz Sahip Olduğunuz Şey Değilsiniz	23
3. Az Eşya = Az Stres	27
4. Az Eşya = Çok Özgürlük	31
5. Bağlarınızı Koparın	35
6. İyi Bir Bekçi Olun	39
7. Boş Alanı Kucaklayın	42
8. Sahip Olmadan Tadını Çıkarın	46
9. Yeterlinin Hazzı	50
10. Basit Yaşayın	54
İKİNCİ BÖLÜM: Streamline	59
11. Sil Baştan	61
12. Çöp, Hazine ya da Transfer	65
13. Her Eşya İçin Gerekçe	70
14. Her Şey Yerli Yerinde	73
15. Tüm Yüzeyler Boş	77
16. Modüller	81
17. Sınırlar	85
18. Biri Gelirse Biri Gider	89

19. Azaltmak	92
20. Günlük Takip	96
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Oda Oda	101
21. Oturma Odası	103
22. Yatak Odası	115
23. Giysi Dolabı	125
24. Ev Ofis	136
25. Mutfak ve Salon	147
26. Banyo	158
27. Depolama Alanları	167
28. Hediyeler, Aile Yedigârları ve Anısı Olanlar	178
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Yaşam Tarzı	191
29. Hafiflemiş Aile	193
30. Dünyaya Büyük Bir İyilik	213
Sonuç	227
Teşekkür	231

*Bırak kendini
şeytan tüyüne üfleyen bir çocuk gibi.
Tek nefeste,
enfes bir hafiflik
ölçüsüz bir mutluluk.*

GİRİŞ

Daha az eşyaya sahip olmanın sizi daha mutlu kılacağını söyleseydim ne düşünürdünüz? Kulağa biraz çılgınca geliyor, değil mi? Çünkü her gün, yüzümüzü çevirdiğimiz her yerde tam tersini söyleyen binlerce mesajla karşılaşyoruz: Bunu satın al ve daha güzel ol, şuna sahip ol ve daha başarılı ol, bunu elde et ve mutluluğun sınır tanımasın.

Pekâlâ, bunu, şunu ve diğer şeyi satın aldık. Havalara uçuyor olmamız gerekir, değil mi? Çoğumuz için yanıt “hayır”. Gerçekte çoğunlukla tam tersi doğrudur: Bu nesnelerin çoğu –ve boş vaatleri– yavaş yavaş cebimizdeki parayı, ilişkilerimizin büyüsünü ve hayatımızdaki mutluluğu emer.

Satın aldığımız, miras kalan ve size verilen tüm bu şeylere hiç baktığınız ve çok mutlu olmak yerine kendinizi ezilmiş hissettiğiniz oluyor mu? Kredi kartı borcuyla mücadele ediyor musunuz? Hâlâ ödemeye devam ettiğiniz şeylerin neler olduğunu hatırlamakta zorlanıyor musunuz? Bir fırtınanın evinizdeki kalabalığı dışarı atıp size yeni bir başlangıç fırsatı vermesini gizli gizli diliyor musunuz? Eğer öyleyse, minimalist bir yaşam tarzı pekâlâ kurtuluşunuz olabilir.

Önce bu “minimalist” terimini ayakları üstüne dikelim. Bir çeşit korkutucu, elitist bir havası vardır bu sözcüğün ve çoğunlukla şık, içinde üç parça mobilya olan milyon dolarlık çatı katlarıyla özdeşleştirilir. Aklımıza boş, havalı iç mekânlar, beton zeminler

ve parıldayan beyaz yüzeyler getirir. Bunların hepsi aşırı süssüz, ciddi ve steril durur. Peki bu sözcük, çocuklar, hayvanlar, hobiler, gereksiz postalar ve çamaşırda dolu hayatlar için nasıl bir anlam taşıyabilir?

Çoğu insanın “minimalizm” sözcüğünü duyduğunda aklına gelen şey “boş”tur. Ne yazık ki “boş” pek de cazip değildir, çoğunlukla kayıp, yoksunluk ve kıtlıkla özdeştir. Ama “boş”a bir başka açıdan bakalım –ne olmadığını değil de ne *olduğunu* düşünelim– işte şimdi elinizde “alan” var! Alan! Hepimiz daha fazlasına sahip olmayı isteriz. Dolaplarımızda alan, garajlarımızda alan, takvimlerimizde alan, düşünecek, oynayacak, yaratacak ve ailelerimizle eğlenecek alan... İşte minimalizmin güzelliği *budur*.

Şöyle düşünün: Bir kabın en değerli olduğu an boş olduğu andır. Kahvenin telvesi fincanımızda dururken taze bir kahvenin tadını çıkaramayız ve solmuş çiçekler vazoda dururken bahçemizin güzelliklerini sergileyemeyiz. Benzer şekilde, evlerimiz –günlük hayatlarımızın kapları– kalabalıktan taşarken, ruhlarımız eşyalarımız arasında ikinci plana atılır. Yeni deneyimler için gereken zamana, enerjiye ve alana sahip değilizdir. Sıkışmış ve engellenmiş hissederiz, sanki bedenimizi esnetemez ve kendimizi ifade edememiş gibi.

Minimalist olmak sahip olduklarımızın üstünde kontrol sahibi yapar bizi. Alanımızı geri alır ve evlerimizin fonksiyonunu, potansiyelini geri kazanırız. Evlerimizi, hayatlarımızın özü için açık, havadar, boş kaplara dönüştürürüz. Kalabalığın diktatörlüğünden bağımsızlığımızı ilan ederiz. Bu kesinlikle özgürleştiricidir!

Tüm bunlar kulağa harika geliyor – ama oraya nasıl varacağız? Nereden başlamalıyız? Bu kitap, hayatlarımızı organize etmek için bize yardımcı olma iddiasını taşıyan bütün diğer kitaplardan neden farklı? Organize olmakla ilgili başka kitapların tersine, bu kitap, eşyalarınızı şuradan şuraya taşımak için şık kutular ya da depolama sistemleri almayı anlatmıyor; en başta, uğraşmanız gereken eşya miktarını *azaltmakla* ilgili. Dahası, kısa testlere yanıt vermeniz, listeler oluşturmanız ya da tablolar doldurmanız da gerekmiyor – kimin buna zamanı var ki? Ve başka insanların çöpleriyle ilgili düzinelerce vaka analizi de yok; burada odak sizsiniz.

Minimalist bir düşünce yapısı inşa ederek başlayacağız. Endişelenmeyin, zor değil! Kalabalıktan arındırılmış bir hayatın ödülleri ve yararları üstüne düşüneceğiz; bu daha sonra büyükannenin eski porselenleriyle ilgilenirken ihtiyaç duyacağımız motivasyonu bize sağlayacak. Eşyalarımızı çıplak yüzleriyle göreceğiz, bizim üstümüzde sahip olabilecekleri bir güç varsa bunu zayıflatacağız ve ihtiyaçlarımızı karşılamaya “yeterli” olanla yaşamanın özgürlüğünü keşfedeceğiz. Biraz felsefeye de girerek yeni keşfettiğimiz minimalizmin hayatlarımızı nasıl zenginleştireceği ve dünyada olumlu değişikliklere nasıl neden olacağı konuları üstüne de düşüneceğiz.

Derleyip toplamak diyete benzer. Bir anda girişebilir, kalorileri saydığımız gibi eşyalarımızı sayabilir ve hızlı sonuç almak için kendimizi “açlıktan” öldürebiliriz. Ama çoğunlukla kendimizi mahrum bırakılmış hisseder, yemeğe saldırır ve başladığımız yere döneriz. Bunun yerine, tutumumuzu ve alışkanlıklarımızı değiştirmemiz gerekiyor – sanki et-patates mönüsünden Akdeniz mönüsüne geçmek gibi. Minimalist bir düşünce yapısı, sahip olduğumuz ve hayatlarımıza kattığımız eşyalarla ilgili karar verme yöntemimizi değiştirecek. Bu, kısa vadeli bir çözüm değil, yeni, harika bir yaşam tarzı için uzun vadeli bir kararlılık.

Zihinsel olarak ısındıktan sonra STREAMLINE yöntemini öğreneceğiz – derli toplu bir eve kavuşmak ve bunu sürdürebilmek için en etkili on tekniği. Eğlence burada başlıyor! Her bir çekmece, dolap ve oda için taze bir başlangıç yapacak ve sahip olduğumuz her şeyin evlerimize olumlu bir katkı yapmasını sağlayacağız. Her bir nesne kendi yerini bilecek ve işleri kontrol altında tutmak için sınırlar koyacağız. Düzenli olarak evlerimizdeki eşyaların sayısını azaltacak ve gelecekte yeniden yığılmamaları için sistemler geliştireceğiz. Bu tekniklerle silahlanmış olarak kalabalığın hakkından geleceğiz!

Evin her bölgesi özel zorluklar çıkarır. Bu nedenle oda oda ilerleyecek, her biriyle ilgilenmek için özel yöntemler geliştireceğiz. Oturma odasıyla başlayarak boş zaman faaliyetlerimiz için esnek, dinamik bir mekân yaratacağız. Her bir mobilyanın değerini tartışacak ve tüm o kitaplar, oyunlar ve eliş malzemeleriyle ne yapmamız gerektiğini bulacağız. Sonra yatak odasına ilerleyerek

yıpranmış ruhlarımıza huzurlu bir vaha yaratmak için fazlalıkları tasfiye edeceğiz. Hedefimiz, bizi sakinleştiren ve gençleştiren, kalabalıktan uzak bir alan meydana getirmek.

Çoğumuz ağzına kadar dolu dolaplardan rahatsız olduğumuzdan, bütün bir bölümü giysi dolabı konularına ayıracağız. (Söz veriyorum, mevcut giysilerinizden ufacık bir seçkiyle harika görüneceksiniz.) Sonra hazır ısınmışken, ev ofislerimizdeki evrak yığınlarına saldıracak ve içeri akan nesnelere bir sel olmaktan çıkarıp damlalara dönüştüreceğiz. Minimalist düzenlemelerimiz en karışık çalışma alanlarını bile evcilleştirecek.

Sonra mutfaklarımıza keskin bir gözle bakacağız. Tavalarımızı, tencerelerimizi ve servis takımlarımızı azaltarak temiz tezgâhların ve basit pişirme aletlerinin mutfaktaki başarımızı nasıl geliştireceğini göreceğiz. Ondan sonra da banyo arası verecek, hazır oradayken şık, spa benzeri bir ortam yaratmak için ortalığı toparlayacağız. Bakım rutinlerimizi bile sadeleştirerek en az eşya ile kendimizi nasıl harika görürüz kılacağımızı bulacağız.

Elbette bodrumları, çatı katlarını, depolama ünitelerini ve garajları unutamayız. Buralardaki eşyalar gözlerden uzak olabilir ama asla gönüllerimizden değil. Bu depolama alanlarında üstümüzü kirlettikten sonra eşya kalabalığının saklanacak yeri kalmayacak. Ayrıca hediyeler, aile yadigârları ve hatıralarla da ilgileneceğiz. Bu ıvır zıvırın hayatlarımıza nasıl sızdığını göreceğiz ve onlarla baş etmek için yaratıcı yollar düşüneceğiz.

Peki evlerimizi paylaştığımız diğer insanlar? Kalabalık konusunda aile üyelerimiz nadiren masum seyircilerdir. *Onların* eşyalarıyla ilgilenmenin de yollarını araştıracağız ve temizlik sürecinde onları kendimize ortak kılacağız. İster bebek ürünleri, oyuncaklar ya da ergen kalabalığında boğuluyor olun, her yaş için öneriler bulacaksınız. Hatta gönülsüz bir eşe ya da partnere minimalist patikada rehberlik etme yollarını da öğreneceğiz.

Son olarak da minimalist olmanın bizi nasıl gezegenin iyi vatandaşları kıldığını ve onun zenginliklerini gelecek kuşaklar için korumamıza nasıl yardımcı olduğunu araştıracağız. Tüketim tercihlerimizin gerçek etkilerine bakacak, satın aldığımız şeylerin hem insan hem de çevre açısından maliyetini inceleyecek ve dün-

ya üstünde hafif ve zarifçe yaşamının uzaklara da dokunan yararlarını öğreneceğiz. En güzel kısım: Dolaplarımızda alan kazanmanın dünyayı kurtarmamıza nasıl yardımcı olduğunu keşfedeceğiz.

Eşya kalabalığını kesin olarak temizlemeye hazır mısınız? Minimalist felsefenin ilk dozu için sayfayı çevirin. Birkaç dakikada daha sade, daha akıcı ve daha huzurlu bir hayat yoluna çıkacaksınız.

BİRİNCİ BÖLÜM

Felsefe

Savaşa yürüyen generaller ya da büyük yarış öncesindeki atletler olduğumuzu hayal edelim: En iyi performansı sergilemek için önümüzdeki zorluklara zihnimizi hazırlamalıyız. Bizi başarıya götürecek sırrımızı geliştirmenin zamanı geldi: minimalist düşünce yapısı.

Bu bölüm tamamen tutum üstüne. Eşyalarımızın kontrolünü ele geçirmeden önce onlarla ilişki biçimimizi değiştirmek zorundayız. İlişkimizi tanımlayacak, ne için olduğunu ve olmadığını göreceğiz, hayatlarımızdaki etkisini inceleyeceğiz. Edineceğimiz prensipler eşyalarımızı serbest bırakmamızı kolaylaştıracak ve daha fazlasının kapılarımızdan içeri girmesinin önüne geçecek. En önemlisi, eşyalarımızın bize hizmet etmek için var olduğunu anlayacağız, tersi değil.

Eşyalarınız Ne İçin?

Çevrenize bir bakın, muhtemelen görüş açınıza girecek yirmi ya da otuz nesne fark edeceksiniz. Nedir bu eşyalar? Nasıl oldu da buraya geldiler? Neye yarıyorlar?

Eşyalarımızın neye yaradığını görmenin zamanı geldi. Bunlara bir isim vermek, bunları tanımlamak ve gizemlerini ortadan kaldırmak istiyoruz. Elde etmek, korumak ve depolamak için bu kadar zaman ve enerji harcadığımız tüm bu eşyalar nedir? Ve nasıl oldu da sayıları bu kadar arttı? (Yoksa biz uyurken kendi kendilerine çoğalıyorlar mıydı?)

Genel olarak, eşyalarımızı üç kısma ayırabiliriz: yararlı eşyalar, güzel eşyalar ve duygusal eşyalar.

En basit kategoriyle işe başlayalım: yararlılar. Bunlar pratik, fonksiyonel olanlardır ve bize değişik işleri yapmakta yardımcı olurlar. Bazıları hayatta kalmamız için elzemdir; diğerleri hayatımızı biraz kolaylaştırır. *Bütün* eşyalarımızın yararlı olduğunu düşünmek gayet cezbedicidir – ancak hayatta kalma teknikleri üstüne bir kitap okumuşluğunuz var mı? Hayatta kalabilmek için ne kadar az şeye ihtiyaç duyduğumuzu öğrenmek gayet aydınlatıcıdır: basit bir barınak, vücut ısımızı düzenlemek için giysiler, su, yiyecek, az sayıda kap kacak ve birkaç yemek pişirme edevatı. (Eğer sahip olduklarınız bunlardan ibaretse, okumayı burada bırakabilirsiniz; aksi durumda bize katılın ve devam edin!)

En hayati olanlar dışında kalan bir grup hayatta kalmak için

zorunlu olmasa da gayet yararlıdır: yataklar, yatak örtüleri, bilgisayarlar, çaydanlıklar, taraklar, kalemler, tel zimbalar, lambalar, kitaplar, tabaklar, çatallar, kanepeler, uzatma kabloları, çekiçler, tornavidalar, çırpıcılar – ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Sık sık kullandığınız ve hayatınıza gerçekten değer katan her şey minimalist bir evde hoş karşılanır.

Ama unutmayın: Yararlı olmak için, bir eşyanın *kullanılması* gerekir. Püf noktası buradadır: Çoğumuz *potansiyel olarak yararlı olabilecek* ama hiç kullanmadığımız eşyalara sahibiz. Çift eşyalar bunun en temel örneğidir: Plastik yemek kaplarından kaç tanesi mutfak dolabınızdan yemek çantanıza ya da buzdolabına doğru gidebilmektedir? Kablosuz matkabınızın gerçekten bir dublöre ihtiyacı var mı? Bazı eşyalar durdukları yerde çürütür, zira ya çok karmaşıktırlar ya da bunları temizlemesi çok zordur: Akla ilk gelenler mutfak robotları, fondü setleri ya da hava nemlendiricilerdir. Sonra şu “neme lazım”, “belki ihtiyacım olur” eşyaları vardır; hayata atılabilmeyi beklerken çekmecelerimizin diplerinde zaman öldürürler. Günleri sayılı eşyalardır bunlar.

Yararlı eşyalarımızın arasına katılan bir dizi eşyanın pratik fonksiyonu yoktur ama başka türden bir ihtiyacı tatmin ederler: Basitçe söylersek, onlara bakmayı severiz. Tarih boyunca biz insanlar çevremizi güzelleştirmek için içten gelen bir zorunluluk hissetmişizdir – paleolitik mağara resimlerinden kanepelerimizin üstünde asılı duran resimlere kadar nice şey bunun kanıtıdır.

Estetik zevk kimliğimizin önemli bir parçasıdır ve inkâr edilemez. Güzel bir vazodaki parlak sır ya da modernist bir sandalyenin biçimli çizgileri ruhlarımıza derin ve neşe dolu bir tatmin sağlayabilir; bu nedenle bu tür nesnelere hayatımızın parçası olmayı hak ediyorlar. Ama şu koşulla: Evlerimizde göze çarpan bir yerde durarak saygı görmeli ve onurlandırılmalı. Eğer Murano camlarını koleksiyonunuzun bir rafta tozlanıyorsa ya da daha da kötüsü paketlenip tavan arasına kaldırılmışsa, işte o, renkli bir kalabalıktan başka bir şey değil.

Sahip olduklarınızın envanterini çıkarırken gösterişli olan her şeye otomatik geçiş izni vermeyin. Bir yaz günü gittiğiniz sanat festivalinde gönlünüzü çelmiş olması, oturma odanızın rafında

hayat boyu kiracı olmayı hak ettiği anlamına gelmez. Diğer yandan eğer yüzünüzde her zaman bir gülücük yeşertmeyi başarıyorsa –ya da görsel uyumu size hayatın güzelliğini takdir etmeyi hatırlatıyorsa– evinizdeki yerini hak ediyor demektir.

Genel olarak, eşyalarımızı üç kısma ayırabiliriz: yararlı eşyalar, güzel eşyalar ve duygusal eşyalar.

Eğer evlerimizdeki bütün eşyalar güzel ya da yararlı olsaydı, işler kolay olurdu. Ama gecenin ardından sabahın geleceği nasıl kesirse, karşınıza çıkacak eşyaların birçoğunun da güzel ya da yararlı olmayacağı kesindir. Peki, nereden geldiler, neden oradalar? Onda dokuz, bir tür hatırayı ya da duygusal bağı temsil ediyorlardır: büyükannenizin eski porselenleri, babanızın para koleksiyonu, balayınız sırasında satın aldığınız peştamal. Bunlar bizim için özel önem taşıyan insanları, mekânları ve olayları hatırlatır. Sıklıkla da evlerimize hediye, miras ve hatıra olarak girerler.

Aynı şekilde, eğer söz konusu eşya kalbinizi neşeyle dolduruyorsa onu gururla sergileyin ve varlığının tadını çıkarın. Ama diğer yandan, eğer ona bağlılığınız bir çeşit zorunluluk duygusundan (porselen çay fincanlarını atarsanız Edna Teyze'nin mezarında ters döneceğinden endişe etmek gibi) ya da bir deneyimin kanıtı olmasından (eğer o ucuz maşrapayı çöpe yollarsanız kimse Büyük Kanyon'u ziyaret ettiğinize inanmayacakmış gibi) kaynaklanıyorsa, kendi ruhunuzu yoklamakta yarar vardır.

Evde dolaştığımız sırada eşyalarınızla sohbet edin. Her birine sorun, “Sen nesin, ne yaparsın?”, “Nasıl oldu da hayatıma girdin?”, “Seni satın mı aldım yoksa hediye mi geldin?”, “Seni ne kadar sık kullanıyorum?”, “Kaybolsan ya da kırılсан seni yeniden alır mıyım, yoksa senden kurtulduğum için rahatlar mıyım?”, “Seni istiyor muyum acaba?” Cevaplarınızda dürüst olun – eşyalarınızın

duygularını incitemezsiniz.

Bu soruları sorarken muhtemelen iki alt kategoriye ait eşyaya denk geleceksiniz; bunlardan biri “başka eşyaların eşyaları”dır. Ne demek istediğimi anladınız – bazı eşyalar kendi kendilerine başka eşyaları biriktirirler: aksesuarlar, kullanım kılavuzları, temizleyiciler, eşyalara eşlik eden, onları sergileyen, barındıran ve düzelteren eşyalar. Burada ortalığı toparlamak için büyük bir olanak var: Atılan bir eşya, temizlik çığı yaratabilir.

İkinci alt kategori “başkalarının eşyaları”dır. Bu biraz nazik bir konu. Çocuklarınızın (küçük olanlar) dışında, başkalarının eşyaları üzerindeki otoriteniz gayet kısıtlıdır. Eğer bu kardeşinizin bodrumda saklamasını istediği kanoysa –ve on beş yıldır geri istemediyse– meseleyi ele alma hakkınız doğmuştur (elbette kanoyu hemen almasını rica edeceğiniz bir telefon görüşmesinden sonra). Ancak bunlar eşinizin hobi malzemeleri yığını ya da ergen çocuğunuzun eski bilgisayar oyunlarysa, daha diplomatik bir tutum takınmakta yarar vardır. Şansınız varsa ortalığı temizlemeniz bulaşıcı bir etki yapar ve diğerleri de kendi eşyalarıyla ilgilenmeye başlar.

Şimdilik sadece ortalıkta gezinin ve eşyalarınızı tanıyın: Bu yararlı bir şey, bu güzel, buysa başkasına ait. (Çocuk oyuncağı!) Şimdilik ortalığı temizlemeyi dert etmeyin, kısa sürede oraya geleceğiz nasıl olsa. Elbette yararsız, çirkin ya da tanımlanamayan bir şeye denk gelerseniz hiç durmayın, işe koyulun ve yallah deyin!